

VEDTAK I SAK 2016/6

Klager: Regnskogfondet
Mariboegate 8
0183 Oslo

Innklaget: Skattekameret gulv & interiør AS
Lilleakerveien 25
0283 Oslo

Saken gjelder

Krav om informasjon knyttet til salg av produkter som inneholder den tropiske tresorten ipé.

Sakens bakgrunn

Regnskogfondet arbeider for vern av regnskogen og har som ledd i dette arbeidet jobbet med å kartlegge hvilke tropiske tresorter som finnes på det norske markedet og hva slags dokumentasjon forhandlerne har om opprinnelsessted, lovlighet, bærekraft osv. Regnskogfondet opplyser at de jevnlig tar kontakt med forhandlere for å få tak i denne typen informasjon, og at de som regel får svar uten problemer.

Skattekameret gulv & interiør AS (heretter Skattekameret) ble etablert i 2004. Ifølge egne nettsider er Skattekameret en ledende distributør og forhandler av en rekke kvalitetsmerker i Norge innenfor områdene møbler, interiør og tregulv. Skattekameret selger blant annet terrassegulv av den tropiske tresorten ipé fra Brasil.¹ Regnskogfondet har stilt Skattekameret flere spørsmål knyttet til denne tresorten, men er ikke fornøyd med svaret de har fått fra Skattekameret og har derfor klaget bedriften inn for Klagenemnda for miljøinformasjon.

Klagenemnda for miljøinformasjon (heretter nemnda) har tidligere behandlet flere liknende saker der Regnskogfondet har vært klager. Nemnda viser her til sakene 2004/17 (Bo Andrén Norge), 2004/18 (Erling Hustvedt AS, Tre og Finer AS, Rolf Vaagsæter AS, Oslo Finerfabrikk AS, Interwood AS, Isene Jordan, LA Lund AS, Fritzøe Engros AS, HF Blom AS, Skandinavisk Treimport AS, Wilhelm Ramm AS), 2005/10 (Windy Boats AS), 2007/3 Norsk Båtsenter AS og 2007/5 Albert Bøe AS.

Saksgang

Regnskogfondet henvendte seg ved epost til Skattekameret 21. april 2016. Regnskogfondet stilte syv spørsmål:

¹ <http://www.skattekammeret.no/produkt/28783915/ipe-terrassegulv>

1. Hvor kommer trevirket fra? (land, hogstkonsesjon etc.) Har dere dokumentasjon som viser dette?
2. Har dere dokumentasjon på hogstpraksis (f.eks. FSC-sertifikat)? Vi ønsker gjerne kopi av evt. sertifikater.
3. Hvor mye ipé importerer dere pr år? (antall tonn)
4. Hva heter leverandøren?
5. Importerer dere tresorten direkte fra Brasil til Norge, eller går den først gjennom andre europeiske land?
6. Hvilken policy/retningslinjer har bedriften formulert ang. innkjøp av produkter i tropisk trevirke?
7. Hvilke evt. andre varer fører dere med tropisk trevirke?

Skattekontoret besvarte henvendelsen i epost 21. april der de skriver at:

"Alle våre materialer er godkjent i henhold til EUTR og dokumentert i henhold til Tømmerforordningen. Våre sertifiseringer er forevist og godkjent av Miljødirektoratet, utover det har vi ingen ytterligere informasjon å gi."

Regnskogfondet fulgte deretter opp med en ny epost 11. mai der de ber Skattekontoret svare på spørsmålene i eposten 21. april.

I epost samme dag skriver Skattekontoret at de ikke er interessert i å dele sensitive opplysninger om kjøp og salg med en ikke-statlig organisasjon, og viser til at Miljødirektoratet har vært på inspeksjon hos virksomheten uten å ha anmerkninger til innsigert informasjon.

Regnskogfondet sendte en ny epost til Skattekontoret 25. mai der de oppfordrer bedriften en siste gang til å svare på spørsmålene før klager bedriften inn for Klagenemnda for miljøinformasjon.

I epost 6. juni 2016 klagde Regnskogfondet Skattekontoret inn for Klagenemnda for miljøinformasjon.

Nemnda oversendte klagen til Skattekontoret i epost 8. juli 2016 og satt frist for å komme med tilsvaret til klagen til 12. august 2016.

Skattekontoret oversendte sine kommentarer til klagen i epost 12. juli 2016 der de svarer delvis på noen av spørsmålene.

Regnskogfondet fikk oversendt tilsvaret med mulighet for kommentarer, og skriver i epost 19. august 2016 at de anser spørsmål 5 for besvart og spørsmål 4 bare delvis besvart. Spørsmål 1-3 og 6-7 anser de fremdeles ubesvart.

I epost 24. august ba Skattekontoret om en forlenget kommentarfrist i forbindelse med innhenting av relevant dokumentasjon fra underleverandør i Danmark, samt fra danske myndigheter.

I epost 22. september sendte Regnskogfondet supplerende opplysninger om problemer med ulovlig hogst av tresorten ipé i Brasil.

Skattekontoret sendte et nytt tilsvaret i saken i epost 10. oktober 2016 der svarene fra deres leverandør, Fredsted Floors i Danmark fremgår.

De nye opplysningene ble oversendt Regnskogfondet som i epost 19. oktober skriver at de anser spørsmål 3, 5, 6 og 7 som besvart, mens spørsmål 1, 2 og 4 fremdeles ikke anses tilfredsstillende besvart.

Skattekameret oversendte avsluttende kommentarer i epost 20. oktober.

Etter dette er det disse spørsmålene Regnskogfondet ber nemnda vurdere med hensyn til Skattekamerets informasjonsplikt:

1. Hvor kommer trevirket fra? (land, hogstkonsesjon etc.) Har dere dokumentasjon som viser dette?
2. Har dere dokumentasjon på hogstpraksis (f.eks. FSC-sertifikat)? Vi ønsker gjerne kopi av evt. sertifikater.
4. Hva heter leverandøren?

Klagers anførsler

Det allment kjent at tømmerhogst er en av de viktigste drivkreftene bak ødeleggelsene av verdens regnskoger. Ifølge Regnskogfondet er hogsten av tresorten ipé i Brasil ofte ulovlig og ikke bærekraftig. Problemene med hogst av ipé beskrives i Greenpeacerapporten "the Amazon's Silent Crisis" fra 2014 (side 5). Regnskogfondet mener derfor at det er svært relevant å be om miljøinformasjon i forbindelse med produkter laget av ipé.

Regnskogfondet viser til miljøinformasjonsloven § 16 annet ledd som slår fast at retten til miljøinformasjon også gjelder påvirkning av miljøet som følge av produksjon eller distribusjon av produkt utenfor Norges grenser, "*i den grad slik informasjon er tilgjengelig*". Regnskogfondet kan ikke se at Skattekameret har hevdet at informasjonen de har avslått å utlevere ikke er tilgjengelig for dem eller, alternativt opplyst om hvilken innsats de har gjort for å fremskaffe denne informasjonen. De etterlyser også henvisning til aktuelle bestemmelser i miljøinformasjonsloven som grunnlag for avslaget.

Regnskogfondet mener at Skattekamerets henvisning til EU's tømmerforordning (EUTR), og det faktum at ansvarlig myndighet i Danmark har gjennomført tilsyn av foregående salgsladds due-diligence-system, ikke kan brukes som begrunnelse for å unnlate å svare på spørsmålene i henhold til miljøinformasjonsloven. Informasjonsplikten i miljøinformasjonsloven gjelder uavhengig av om kravene i EUTR er oppfylt eller ikke.

Regnskogfondet mener dessuten at Skattekameret har misforstått forordningen formål og rammer, og understreker at EUTR ikke er noen "godkjenningssystem" for trevirke som importeres og selges i Norge eller øvrige land i Europa, slik Skattekameret kan synes å tro. EUTR er et verktøy for å forhindre handel med ulovlig tømmer ved at regelverket stiller krav til importører som fører tømmeret inn til et EU/EØS-land. Det at tømmeret er lovlig, betyr ikke nødvendigvis at det er bærekraftig. Lovlig tømmerhogst i mange land fører til store miljøødeleggelser og sosiale konflikter. Regnskogfondet peker videre på at flere land tillater hogst som fører til store klimagassutslipp og tap av biologisk mangfold.

Til de enkelte spørsmål har Regnskogfondet følgende kommentarer:

Spørsmål 1 anses delvis besvart, men Regnskogfondet mener Skattekameret, i tillegg til å oppgi Brasil, må opplyse om hvilken hogstkonsesjon det aktuelle trevirket kommer fra, eller om de har dokumentasjon som viser dette.

Spørsmål 2 anses ikke tilfredsstillende besvart. Regnskogfondet mener at Skattekommerets påstand om bærekraftig skogdrift må dokumenteres. Det faktum at foregående salgsledd hevder at trevirket er lovlig importert fritar ikke Skattekommeret ansvaret for å dokumentere at trevirket er bærekraftig produsert. Regnskogfondet viser til nemndas tidligere avgjørelser i sak 2004/18 og 2007/3 der nemnda kom til at innklagde måtte svare på liknende spørsmål.

Spørsmål 4 anses bare delvis besvart gjennom navn på den danske leverandøren. Regnskogfondet mener imidlertid at Skattekommeret må oppgi navnet på leverandøren i opprinnelseslandet. I sak 2004/18 kom nemnda til at informasjon om hvem som er virksomhetens tilvirker og eventuelt leverandør, var miljøinformasjon som virksomhetene pliktet å svare på.

Regnskogfondet anser ikke Skattekommerets svar som fullstendig, og ber derfor om at Skattekommeret pålegges å utlevere den etterspurte informasjonen. For øvrig vises det til opprinnelig klage datert 6. juli, samt epost sendt 22. september for mer informasjon om problemene som hogst av ipé i Brasil medfører.

Innklagdes anførsler

Skattekommeret viser til EUs tømmerforordning (EUTR) og skriver at de baserer salg av ipé terrasseplank på de godkjente EUTR prosedyrene og den due-diligence kontrollen som deres forhandler, Fredsted Floors / Global Timber i Danmark innehar/fører. I henhold til EUTR er det den som bringer varene inn til det indre markedet som plikter å gjennomføre en due diligence ordning. Som importør er man imidlertid ikke forpliktet til å dokumentere sin due-diligence overfor andre enn godkjente nasjonale offentlige myndigheter, da rapportene inneholder fortrolig firmainformasjon om samarbeidspartnere m.m.

Skattekommeret skriver at de etter EUTR-regelverket er pålagt å gjøre en risikovurdering av produktene de importerer, selv om de kjøpes fra det indre markedet. Skattekommeret viser til at de har fått forsikringer fra importøren, Fredsted Floors / Global Timber, om at varene er legale og i henhold til EUTR-regelverket. For å forsikre seg om at denne informasjonen var riktig, tok Skattekommeret kontakt med det danske Miljø- og fødevarerministeriet. Miljø- og fødevarerministeriet skriver at de har vært i kontakt med Styrelsen for Vand- og Naturforvaltning som bekrefter at det er ført tilsyn med A/S Fredsted floors og at de har en due diligence ordning.

Som følge av at Regnskogfondet ikke anså svarene fra danske myndigheter som tilstrekkelig, tok Skattekommeret kontakt med sin leverandør i Danmark, Fredsted Floors, som fikk videresendt spørsmålene og korrespondansen med Regnskogfondet. I en epost til Skattekommeret, utdyper leverandøren følgende om de aktuelle spørsmålene:

1. "Træets oprindelsesland er Brasilien."
2. "Vi bekrefter at have de fornødne dokumenter som danner dokumentation for vort due diligence arbejde. Dokumentation som bruges til EUTR godkendelse der verificeres på lovpliktig tilsyn der føres av de danske myndigheder."
4. "Fredsted Floors / Global timber"

Videre skriver den danske leverandøren at de gjerne deler dokumentasjonen med norske myndigheter, hvis nødvendig, så fremt de får en garanti på at materialet ikke videresendes eller formidles videre til 3.part.

Skattekommeret mener ut fra dette at de har tatt de forhåndsregler og foretatt de undersøkelser de kan og skal gjøre. Videre krav til informasjon om produsent, hogstområde osv. må evt. stilles til Fredsted Floors/ Global Timber, da Skattekommeret kjøper varer som allerede er på det indre markedet.

Det vises for øvrig til tilsvaret til klagen i epost datert 12. juli og ytterligere kommentarer i epost datert 10. oktober.

Nemndas vurdering

Rettslig grunnlag

Regnskogfondet har stilt syv spørsmål til Skattekommeret, hvorav fire anses tilstrekkelig besvart. Spørsmålene i saken gjelder ikke produktspesifikk informasjon. Det er derfor reglene i miljøinformasjonsloven som kommer til anvendelse.

Vurdering av informasjonsplikt

Det følger av mil. § 16 første ledd at *«miljøinformasjon (...) om forhold ved virksomheten, herunder dens innsatsfaktorer og produkter, som kan medføre en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet»* er utleveringspliktig. Det fremgår av mil. § 2 første ledd bokstav b at faktiske opplysninger og vurderinger om faktorer som påvirker eller kan påvirke miljøet, herunder *«forhold ved drift av virksomhet»*, regnes som miljøinformasjon.

Nemnda finner det klart at den informasjonen som etterspørres fra Skattekommeret er miljøinformasjon, jf. mil. § 2.

Det neste spørsmålet nemnda må ta stilling til er om kravet gjelder miljøinformasjon *"om forhold ved virksomheten (...) som kan medføre ikke ubetydelig påvirkning på miljøet"*, jf. mil. § 16?

Basert på mil. § 16 første ledd jf. annet ledd mener nemnda at informasjonen angår forhold ved Skattekommerets virksomhet som kan medføre en ikke ubetydelig ulempe på miljøet. Nemnda viser her til de tidligere avgjørelsene som nevnt over, og da spesielt til sak 2004/18 mot De Norske Trelastimportørers forening der nemnda tok stilling til de samme spørsmålene og bemerket følgende:

"Det er ikke noe krav om at miljøpåvirkningen må finne sted innenfor Norges grenser. Dette er uttrykkelig nedfelt i loven § 16 annet ledd hvor det fremgår at rett til miljøinformasjon etter første ledd også gjelder påvirkning på miljøet som følge av produksjon og distribusjon av produkt utenfor Norges grenser. Nemnda viser til at hogst av tropisk trevirke og regnskog er en av vår tids store miljøutfordringer. Hogst av tropisk trevirke og regnskog kan medføre blant annet tap av artsmangfold, erosjon og andre ødeleggelse om det ikke skjer på en forsvarlig måte. Det foreligger derfor en klar presumpsjon om at kravet angår forhold ved virksomhet som kan medføre en ikke ubetydelig miljøpåvirkning. Det er også forutsatt i forarbeidene til miljøinformasjonsloven, jf. Ot.prp. nr. 116 (2001-2002) side 169, at uttak av trevirke fra regnskog er informasjon som kan kreves i medhold av miljøinformasjonsloven."

Avgjørelsen i sak 2004/18 er blitt lagt til grunn av nemnda i flere etterfølgende saker anlagt av Regnskogfondet og danner således et naturlig utgangspunkt for nemndas vurdering i foreliggende sak.

Informasjonen fremlagt av Regnskogfondet om problemer med hogst av ipé underbygger etter nemndas syn hvorfor det er relevant å kunne etterspørre informasjon om opprinnelsesland, hogstpraksis, hogstsertifikater o.l. fra virksomheter som importerer tropisk trevirke til det norske markedet. Formålet med loven, som blant annet er å sikre at den enkelte kan bidra til vern av miljøet gjennom å ta miljøbevisste valg, jf. mil. § 1, tilsier også at denne typen opplysninger gjøres tilgjengelig for forbrukere og andre interesserte.

Basert på lovens ordlyd, formål og tidligere nemndspraksis er det nemndas konklusjon at informasjonen som etterspørres angår forhold ved virksomhet som kan medføre en ikke ubetydelig ulempe på miljøet, jf. mil. § 16 første ledd jf. annet ledd.

Er informasjonsplikten oppfylt?

Regnskogfondet stilte i utgangspunktet syv ulike spørsmål til Skattekommeret. Skattekommeret har svart på alle spørsmålene, men Regnskogfondet mener de ikke har svart godt nok på tre spørsmål.

Det fremgår av sakens dokumenter at Skattekommeret har vært i kontakt med danske myndigheter samt videresendt spørsmålene til sin underleverandør i Danmark. Ansvar for å fremskaffe lovpålagt informasjon hviler på den virksomheten som blir spurt. Plikten i mil. § 16 annet ledd er imidlertid ikke ubetinget. I motsetning til første ledd, har virksomheter som importerer produkter til Norge i utgangspunktet ingen kunnskapsplikt om miljøvirkninger som inntreffer som følge av produksjon i utlandet. I loven har dette kommet til uttrykk ved at retten til miljøinformasjon gjelder "*i den grad slik informasjon er tilgjengelig*". Hvis det er nødvendig for å besvare kravet, plikter virksomheten å rette en forespørsel til tidligere salgsledd. Med tilgjengelig menes at virksomheten enten har miljøinformasjonen selv, eller at den er lett å fremskaffe uten større anstrengelser. Retten til miljøinformasjon etter § 16 annet ledd avhenger derfor av i hvilken grad en forespørsel til tidligere salgsledd fører frem. En tilsvarende regel er også tatt inn i produktkontrollloven § 10 tredje ledd, som får anvendelse dersom det dreier seg om produkter som kan medføre helseskade eller miljøforstyrrelse. Det vises for øvrig til forarbeidene i Ot.prp. nr. 116 (2001-2002) på side 136-137 og side 246 og 261².

Nemnda har tidligere vurdert hvor langt plikten etter mil. § 16 annet ledd strekker seg. I sak 2007/3 Norsk Båtsenter AS uttaler nemnda generelt på side 5 i vedtaket:

"Tek ein utgangspunkt i lovformålet, meiner nemnda at det i prinsippet ikkje spelar noko rolle for plikta til å svare kvar informasjonen er å finne. Dei som spør skal ikkje bli stilt dårlegare utelukkande fordi ei verksemd er naudt til å gå til salsledd lenger bak for å skaffe informasjonen. Nemnda ser likevel at det i praksis kan by på problem å skaffe informasjon frå tidlegare ledd. Den einskilde verksemda vil ikkje kunne tvinge fram svar frå underleverandørar som ikkje svarer eller som gjer mangelfull informasjon. Utenlandske underleverandørar er ikkje pliktsubjekt etter lova"

Om innsatsen som kreves av den norske importøren, i dette tilfellet NBAS, bemerker nemnda videre på side 6:

² Sidehenvisningene gjelder for PDF-utgaven av proposisjonen, som f.eks. kan lastes ned fra www.regjeringen.no. I den trykte utgaven er sidenummereringen annerledes.

"Det er NBAS som har ansvaret for å dokumentere kva skritt dei har teke overfor tidlegare salsledd. Når det ikkje ligg føre andre opplysningar enn at NBAS har "*rettet forespørsel til de utenlandske produsentene*", må nemnda leggje til grunn at NBAS ikkje har gjort meir enn å rette ein einskild forespurnad til dei tidligare salsledda. Det ligg ikkje føre dokumentasjon på kva spørsmål som er stilte eller korleis NBAS har grunngeve forespurnaden.

Der underleverandøren ikkje svarer eller gjer mangelfull informasjon, meiner nemnda verksemda bør rette ein ny forespurnad og eventuelt opplyse underleverandøren om bakgrunna for spørsmålet og om den plikta verksemda har til å svare etter lova. Plikta til å rett forespurnad etter § 16 (2) må sjåast i samanheng med at dette er naudsynt for å "*besvare kravet*." I tråd med den retten som følgjer av lova. Nemnda meiner ein må kunne vente at verksemda gjer en innsats for å tilfredsstille dei krava som følgjer av lova."

Nemnda slutter seg til uttalelsene i sak 2007/3 og går heretter over til å vurdere om Skattekontoret har oppfylt informasjonsplikten med hensyn til de enkelte spørsmålene.

Spørsmål 1

Regnskogfondet har for det første bedt om informasjon om trevirkets opprinnelse (land, hogstkonsesjon etc.) og etterspurt dokumentasjon som viser dette. Skattekontorets underleverandør i Danmark har opplyst at treets opprinnelsesland er Brasil. Regnskogfondet mener svaret er mangelfullt som følge av at Skattekontoret ikke har opplyst om hvilken hogstkonsesjon det aktuelle trevirket kommer fra, eller om de har dokumentasjon som viser dette.

Nemnda mener svaret fra Skattekontoret og den danske leverandøren er mangelfullt. Nemnda bemerker i denne sammenheng at informasjon som hogstkonsesjon eller liknende, er av stor betydning for at klager skal kunne vurdere om det tropiske trevirket er hugget på en bærekraftig måte. I den grad slik informasjon er tilgjengelig for Skattekontoret, plikter de å svare. Spørsmålet er om Skattekontoret har gjort en tilstrekkelig innsats for å fremskaffe informasjonen hos sin underleverandør.

Det fremgår av svaret fra underleverandøren at de enkelte spørsmålene fra Regnskogfondet er videresendt. Det fremgår imidlertid ikke hvordan Skattekontoret har grunnlagt forespørselen, som i tilfelle kan dokumentere i hvilken grad Skattekontoret har tilstrebet seg å få leverandøren til å gi fullstendige svar. Blant annet kan ikke nemnda se at det er vist til miljøinformasjonsloven. Ut fra korrespondansen mellom Skattekontoret og deres leverandør fremstår det som om grunnlaget for å svare på spørsmålene er basert utelukkende på EUs tømmerforordning og at de har en due-diligence ordning som ikke trenger å dokumenteres overfor andre enn offentlige kontrollmyndigheter.

Nemnda mener i lys av sak 2007/3 at Skattekontoret må rette en ny forespørsel til sin underleverandør, der de opplyser om bakgrunnen for spørsmålene og den plikten de har etter mil. § 16 annet ledd.

Spørsmål 2

I Regnskogfondets spørsmål 2 bes det om dokumentasjon på hogstpraksis (f.eks. FSC-sertifikat). Skattekontoret sin underleverandør bekrefter at de har de nødvendige dokumenter for å gjennomføre lovpålagt due-diligence i henhold til EUTR. Leverandøren er villig til å dele denne dokumentasjonen med norske myndigheter, så fremt det er nødvendig, og at det

garanteres for at informasjonen ikke videreformidles noen 3.part. Skattekommeret har ikke opplyst om de selv besitter slik dokumentasjon og eventuelt om avslagsgrunn.

Svaret vurderes av Regnskogfondet som ikke tilfredsstillende. Regnskogfondet viser til at Skattekommeret markedsfører salget av ipé fra Brasil med påstand om bærekraftig hogst, kun fra statskontrollerte fellingsprosjekter, med sertifisering av de brasilianske myndigheter. En slik påstand må ifølge Regnskogfondet dokumenteres av Skattekommeret, det holder ikke at dansk leverandør hevder at trevirket er lovlig importert. Regnskogfondet viser både til sak 2004/18 og 2007/3 til støtte for sitt syn.

Nemnda mener at Skattekommeret heller ikke har oppfylt plikten sin på dette punktet. Som uttalt i tidligere saker, anser nemnda det som særlig aktuelt med sertifikater som kan dokumentere at hogsten skjer på en forsvarlig måte. I den utstrekning Skattekommeret selv besitter slik dokumentasjon, er dette informasjon som de plikter å gi ut etter miljøinformasjonsloven. Utover å ha videresendt spørsmålene til sin underleverandør, kan ikke nemnda se at virksomheten har gjort en tilstrekkelig innsats for å innhente etterspurt dokumentasjon. Det vises til nemndas uttalelse i sak 2007/3 om at det må kunne forventes at virksomheten "gjer en innsats".

En anførsel om at dokumentasjonen inneholder konkurransesensitiv informasjon som kan unntas etter mil. § 17, må i tilfelle begrunnes særskilt. Nemnda kan ikke se at Skattekommeret verken har anført eller begrunnet hvorfor slik dokumentasjon evt. skulle være unntaksberettiget.

Spørsmål 4

Det siste spørsmålet fra Regnskogfondet gjelder hvem som er leverandør av trevirket. Regnskogfondet har presisert spørsmålet ytterligere i korrespondansen med Skattekommeret, til også å omfatte tilvirker/leverandør i opprinnelseslandet. Skattekommeret har kun opplyst navnet på sin underleverandør i Danmark, noe Regnskogfondet ikke anser som et tilfredsstillende svar.

I sak 2004/18 fremhevet nemnda at opplysninger om hvem som er tilvirker og eventuelt leverandør *"er viktig for at klager skal kunne ta stilling til og få innsikt i om det tropiske trevirket som faktisk blir importert, er hugget på en bærekraftig måte. Dette kan være informasjon om plantasjer eller liknende"*. Nemnda viste også til at opplysninger om hvem som er tilvirker eller importør av et produkt eksplisitt er angitt som informasjon enhver har krav på etter produktkontrollloven § 10 bokstav e. Dette indikerer ifølge nemnda klart at klager har krav på slik informasjon også etter miljøinformasjonslovens regler.

Nemnda slutter seg til ovennevnte, og mener Skattekommeret har plikt til å oppgi navn på leverandør/tilvirker i opprinnelseslandet, i den grad informasjonen er tilgjengelig. Nemnda kan ikke se at Skattekommeret har godtgjort at de har forsøkt å innhente denne informasjonen fra underleverandøren i Danmark. I eposten fra Fredsted Floors er ikke Regnskogfondets spesifisering av kravet tatt inn som del av spørsmål 4. Virksomheten har dermed ikke oppfylt sin plikt etter miljøinformasjonsloven.

I en epost til Regnskogfondet 11. mai skriver Skattekommeret at de ikke har noen interesse i å sende "sensitive opplysninger" som omhandler kjøp og salg av deres trevirke til en ikke-statlig organisasjon. Dette kan tolkes som et avslag begrunnet i mil. § 17 bokstav c om informasjon som det er av konkurransemessig betydning å hemmeligholde. Nemnda vil til dette bemerke generelt at enhver anførsel om at informasjon kan unntas i medhold av § 17,

må grunngis av innklagde. Dette er lagt til grunn i flere nemndsvedtak, deriblant i sak 2004/18 der nemnda uttalte:

"Etter nemndas vurdering er det vanskelig å se at slik informasjon [om tilvirker og leverandør] kan anses som forretningshemmeligheter i lovens forstand. Dette må i så fall begrunnes særskilt, noe nemnda ikke kan se at virksomhetene har gjort."

Nemnda kan ikke se at Skattekameret har grunngitt påstanden om behov for hemmelighold. Skattekameret kan derfor ikke gis medhold i at informasjon om hvem som er tilvirker og leverandør utgjør informasjon som kan unntas etter mil. § 17.

Vedtak

Med hjemmel i lov om rett til miljøinformasjon og deltakelse i offentlige beslutningsprosesser (miljøinformasjonsloven) § 19 fattes følgende vedtak:

- **Skattekameret gulv & interiør AS plikter innen 30 dager fra dette vedtakets dato å svare på spørsmål 1, 2 og 4, i den grad informasjonen er tilgjengelig. Dersom det er nødvendig for å besvare spørsmålene, plikter Skattekameret å rette en ny, begrunnet henvendelse til foregående salgsledd.**

Vedtaket er avsagt etter behandling på nemndsmøtet 16. november og senere utveksling av tekst til vedtak på e-post. Vedtaket er datert den dagen alle medlemmene har gitt sitt samtykke til teksten.

Vedtaket er endelig og partene har ikke klagerett.

Tvist om plikter og rettigheter etter mil. kapittel 4 kan bringes inn for domstolene ved søksmål.

Partene i søksmålet vil være den som har fremsatt det omtvistede kravet og den virksomheten kravet retter seg mot, jf. forskrift 14. desember 2003 nr. 1572 om Klagenemnda for miljøinformasjon § 10.

Oslo, 29. november 2016

Sigrid Andersen Cabot

Ina Lindahl Nyrud

Andreas Pihlstrøm

Elin Vestrum

Torgrim Fjellstad